

AUTORSKI PROGRAM DZIAŁALNOŚCI MUZEUM MIASTA ŁODZI NA LATA 2021-2026

1. WIZJA MUZEUM MIASTA ŁODZI

MUZEUM MIASTA ŁODZI ma łączyć w sobie wątki historyczne, ale także te odnoszące się do współczesnych zjawisk istotnych dla naszego miasta. Ma być miejscem debat zarówno o przeszłości, jak i przyszłości. Muzeum powinno pielęgnować pamięć o ludziach, miejscach i wydarzeniach, które składają się na fenomen naszego miasta. Wspierać stowarzyszenia, fundacje oraz inicjatywy oddolne, z którymi będzie wspólnie działać w trosce o zachowanie dziedzictwa Łodzi. Muzeum Miasta Łodzi powinno być inicjatorem ustanawiania danego roku rokiem osoby lub wydarzenia ważnego dla miasta. Ponadto ma być punktem na mapie miasta, które tętni życiem, budzi pozytywne skojarzenia, jest przestrzenią do rodzinnego spędzania czasu, miejscem spotkań dzieci, młodzieży, dorosłych i seniorów. Poprzez ciekawy i zróżnicowany program dawać powody, by chętnie do niego wrócić. To tu Łodzianie uczyć się będą historii swojego miasta – tej łatwej i trudniejszej, tej coraz powszechniej znanej, oraz tej, która wciąż wymaga wydobywania z cienia. Chciałabym, aby MMŁ stało się czymś na kształt ośrodka badawczego Łodzi opowiadającego o niezwykłym mieście, jakim jest Łódź. Zwłaszcza, że ostatnia dekada pokazuje duży wzrost zainteresowania Łodzian ich własnym miastem – liczba publikacji naukowych i popularnonaukowych o Łodzi, tłumy na wycieczkach tematycznych, na których przewodnicy i społecznicy uczą historii naszego miasta, a także coraz większy patriotyzm lokalny pokazują, że ciekawi miasta w centrum Polski, jakim jest Łódź, są nie tylko turyści, ale także sami jego mieszkańcy.

Aby wizja MMŁ mogła zostać zrealizowana, Muzeum musi stać się instytucją przede wszystkim OTWARTĄ – na dialog wewnętrzny jak i zewnętrzny. Działaniom wewnątrz Muzeum potrzeba otwartości w dyskusjach o nowym kształcie instytucji i nowatorskich projektach, niezbędna jest też otwartość na krytykę i uwagi oraz dostępność dla osób chcących z nami współpracować, dla mediów czy każdej grupy rozważającej wejście w jakiegokolwiek relacje z instytucją. OTWARTOŚĆ jest kluczowa do tego, by napisać nową kartę historii tego miejsca.

2. NAJWAŻNIEJSZE WYZWANIA NA NAJBLIŻSZE 5 LAT

- Zbudowanie wizerunku MMŁ, jako nowoczesnego, otwartego miejsca, w którym lubi się bywać
- Profesjonalizacja zespołu muzeum
- Uczynienie z muzeum miejsca debat o współczesnym mieście i procesach w nim zachodzących
- Nawiązanie bliskiej współpracy ze społecznikami zabiegającymi od lat o uhonorowanie pamięci Łodzian, miejsc i wydarzeń
- Wprowadzenie do narracji muzeum postaci wybitnych Łodzianek

- Rozwinięcie działalności edukacyjnej
- Wzrost frekwencji
- Koordynacja wydarzeń lub ścisła współpraca z UMŁ w ramach obchodów 600-lecia Łodzi przypadającego na rok 2023
- Świadome i systemowe rozwijanie kolekcji muzeum w oparciu o sformułowaną nową strategię
- Aktualizacja strategii promocji
- Kontynuacja digitalizacji zbiorów
- Modernizacja magazynów zbiorów
- Przejęcie przez MMŁ budynku przy ul. Zachodniej 47, w którym obecnie mieści się Urząd Miasta Łodzi
- Pozyskanie sponsorów z sektora prywatnego

3. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE

To, co wyróżnia Muzeum Miasta Łodzi i determinuje jego profil, to na pewno lokalizacja głównej siedziby, czyli Pałac Poznańskiego, który przetrwał do dzisiaj, jako jeden z niewielu przykładów budowli należących do zespołów rezydencjonalno-fabrycznych, charakterystycznych dla Królestwa Polskiego II poł. XIX w. Muzeum Miasta Łodzi przez ostatnie lata przechodziło gruntowną modernizację, rewaloryzacji poddano także przypałacowy ogród, który jest już dostępny dla zwiedzających. Obiekt dzięki swojemu bogactwu architektonicznemu wyróżnia się na tle innych łódzkich budynków. Dlatego odwiedzając muzeum, będzie można: zwiedzając wystawy stałe, poznać historię rodziny Poznańskich i pałacu, zobaczyć, jak mieszkali przedstawiciele jednego z najbogatszych rodów przemysłowych oraz jak spędzali czas wolny, a także dowiedzieć się więcej o funkcjach mieszkalnych i biurowych pałacu. Na odwiedzających czekać też będzie wystawa w sposób syntetyczny opowiadająca o początkach powstania Łodzi i jej wielkim rozkwicie w okresie tworzenia przemysłowej osady, aż po lata 80. XX w. Zagadnienia poruszane na wystawie stałej będą rozwijane i szczegółowo analizowane w ramach programu wystaw czasowych.

WYSTAWY STAŁE W SIEDZIBIE GŁÓWNEJ

„Łódź w Europie. Europa w Łodzi. Ziemia obiecana wczoraj i dziś” – wystawa została otwarta jesienią 2020 r., a przygotowano ją w ramach projektu inwestycyjnego, finansowanego ze środków UE, pod nazwą „Rewitalizacja, modernizacja i poprawa infrastruktury zabytkowego obiektu Muzeum Miasta Łodzi – Pałacu Poznańskich”. Ze względu na źródło finansowania wystawa w obecnym kształcie musi zostać utrzymana przez okres trwałości projektu tj. 10 lat.

PRZEBUDOWA WYSTAW STAŁYCH:

Przebudowa ekspozycji w Pałacu ma uporządkować ofertę wystaw stałych zarówno, jeśli chodzi o ich tematykę, sposób narracji jak i zasadność prezentowania w danej formie. Z zasięgniętych opinii wśród przewodników miejskich czy samych odwiedzających wynika, że przyjęte obecnie rozwiązania powodują wiele niejasności lub nawet wprowadzają odbiorców w błąd. Należy wyraźnie oddzielić wystawy będące rekonstrukcją wnętrza od wystaw narracyjnych czy sztuki. Należy wziąć pod uwagę znaczenia i konotacje, które ujawniają się również poprzez bliskie sąsiedztwo wystaw stałych.

Panteon Wielkich Łodzian

Obecnie wystawa ma formę rekonstrukcji wnętrz gabinetów łodzian wybranych do panteonu, zupełnie obcych w pałacowych wnętrzach. W prezentacji brakuje informacji o związkach danej osoby z Łodzią, ciekawostek z jej życia i tradycyjnego biogramu – to wszystko dałoby zwiedzającym, którzy nie znają danej postaci, szansę na poznanie jej sylwetki. Umieszczenie gabinetów w ciągu pomieszczeń, które przedstawiają typowe wnętrza mieszkalne charakterystyczne dla danego okresu, powoduje, że odwiedzający mogą uznać, że prezentowane w Panteonie osoby w tym pałacu mieszkały. Panteon nie uwzględnia także w swojej prezentacji wybitnych łodzianek. Biorąc pod uwagę powyższe należy rozważyć usunięcie z obecnego miejsca Panteonu Wielkich Łodzian oraz zastąpienie tej ekspozycji cyklem wystaw czasowych, który zakłada zmianę prezentowanych sylwetek wybitnych łodzianek i łodzian. Prezentowane one będą w przestrzeni Galerii im. Antoniego Szrama. Rotacyjność pozwoli instytucji pełnić jej misję, jaką jest przywracanie pamięci i dbanie o nią w kontekście wybitnych obywateli naszego miasta. Zarówno tych znanych już na całym świecie, jak i tych, o których historia milczy lub nie jest na tyle głośna, aby usłyszało ją większe grono. Panteon Wielkich Łodzian nie powinien być, zatem zamkniętym katalogiem nazwisk. Dodatkowym aspektem przemawiającym za czasową prezentacją są także względy konserwatorskie – nie możemy zbyt długo prezentować tych samych obiektów. Propozycja osób uwzględnionych w czasowym Panteonie znajduje się w opisie wystaw czasowych.

Filmowy kantor Ziemi obiecanej

Obecną ekspozycję należy pozbawić filmowej narracji i skupić się jedynie na rekonstrukcji historycznej kantoru, biura, które faktycznie za czasów rodziny Poznańskich mieściły się w pałacu. Nadawanie charakteru filmowego wnętrzom w muzeum wprowadza niejasny w odbiorze przekaz wystawy. Zwiedzający mogą mieć wątpliwości, czy kantor jest odtworzony na podstawie oryginalnych wnętrz, czy ze względu na filmowy epizod.

Historia Rodziny Poznańskich

Bardzo dobrze, że w muzeum pojawiła się taka wystawa stała, ale uważam, że temat rodziny Poznańskich nie został w pełni wyeksploatowany. Dlatego proponuję rozbudowę ekspozycji, dodanie większej ilości informacji tekstowych opisujących życie rodu od momentu przyjazdu do Łodzi, przedstawienie informacji o filantropijnej działalności rodziny oraz tego, jak wielki wpływ miała na rozwój naszego miasta i co stało się z rodziną oraz potomkami Poznańskich w momencie upaństwowienia zakładów. Wystawa ta powinna zawierać jeszcze jeden stały wątek dotyczący historii miejsca, w którym mieści się MMŁ, czyli pałacu. Od momentu zakupu kamienicy przez Poznańskiego w 1877 roku, przez wszystkie zmiany przeznaczenia rezydencji, po czasy obecne, kiedy działa w niej MMŁ. Tu znajdzie się też miejsce na pokazanie filmowej historii pałacu.

Wnętrza pałacowe

Rekonstrukcja pałacowych wnętrz mieszkalnych w mojej ocenie także wymaga drobnych modyfikacji. Brakuje informacji dla zwiedzających, w jakich pomieszczeniach się znajdują, oraz która część wyposażenia należy do autentycznego wystroju, a która jest jedynie inscenizacją i naśladuje pierwotny wygląd. Brak jest także informacji dotyczących dzieł sztuki, które wypełniają zrekonstruowane przestrzenie. W związku z tym należy wypracować odpowiedni sposób informowania zwiedzających, o tym, gdzie się znajdują i z jakiego rodzaju obiektami mają do czynienia.

Na wspólnym podwórku – łódzki tygiel kultur i wyznań

Wątpliwość budzi także obecność w piwnicy wystawy stałej „Na wspólnym podwórku – łódzki tygiel kultur i wyznań”. W Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi na terenie Łódzkiego Parku Kultury Miejskiej otwarto wystawę „Łódzkie mikrohistorie. Ludzkie mikrohistorie”, która skupia się na opowiedzeniu historii Łodzi przemysłowej z perspektywy codziennego życia jej mieszkańców. Historie łódzkich rodzin od 1895 do 1985 r. opowiedziane są poprzez rekonstrukcje wnętrz mieszkalnych oraz zakładów rzemieślniczych. Wystawa mieści się w naturalnych do przedstawienia tych historii wnętrzach, jakimi są drewniane domy, które przed laty służyły mieszkańcom miasta. Piwnica w pałacu MMŁ jest sztuczną przestrzenią na tego typu opowieść, i przez tę dość niezręczną lokalizację została pozbawiona autentyczności i klimatu. Kolejnym powodem, dla którego rozważyć należy zmianę ekspozycji, jest zaplanowana ścisła współpraca z CMWŁ dotycząca m.in. oferty wystawienniczej. Nie warto powielać tych samych tematów wystaw.

Ostateczny kształt zmian zostanie wypracowany wspólnie z zespołem merytorycznym muzeum.

WYSTAWY CZASOWE:

Powstające w głównej siedzibie Muzeum Miasta Łodzi wystawy czasowe powinny ściśle korespondować z wystawami stałymi. Mają być okazją do wyłuskania i przyjrzenia się z bliska zagadnieniom, które wystawy stałe jedynie nam sygnalizują. Oscylować one powinny między innymi wokół następujących tematów historycznych oraz współczesnych:

- Wystawy prezentujące rzemiosło artystyczne będące dziedzictwem materialnym łódzkiej burżuazji
- Wystawy problemowe odnoszące się do lokalnego kontekstu oraz zjawiska kulturowe charakterystyczne dla miasta (miasto i przestrzeń miejska, historia łodzian i Łodzi, architektura, urbanistyka, kultura). Proponowana tematyka: życie kobiet w Łodzi, mit fabrykanta – wystawa o miastotwórczej roli przemysłowców, nienazywane z imienia – wystawa o kobietach urodzonych w rodzinach przemysłowców, fenomen Rockowiska, czyli najpopularniejszej imprezy rockowej w latach 80., architekci, którzy wybudowali Łódź, historia domów towarowych na terenie Łodzi
- Wystawy monograficzne poświęcone łodziankom i łodzianom – utworzenie czasowego Panteonu Wielkich Łodzian, gdzie, co roku prezentowana będzie sylwetka innej osoby, m.in.: Romana Modzelewskiego, Hilarego Majewskiego, Heleny i Jerzego Kurmanowiczów, Bolesława Kardaszewskiego, Alicji Dorabialskiej, Ireny Tuwim, Marii Dulębianki, Krystyny Kondratiuk, Michaliny Wisłockiej. Katalog osób pojawiających się w czasowym Panteonie pozostanie otwarty i będzie sukcesywnie uzupełniany
- Wystawy poświęcone twórczości artystów pochodzących z Łodzi albo z Łodzią związanych, np. Wacława Dobrowolskiego, polskiego portrecisty czy Tomasza Zjawionego, który maluje pejzaże Łodzi.
- Przygotowanie w 2023 roku we współpracy z Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi wystawy czasowej z okazji 600-lecia Łodzi. Wystawa będzie składała się z dwóch części, prezentowanych w MMŁ oraz CMWŁ

Oprócz siedziby głównej Muzeum prowadzi także działalność w oddziale - Muzeum Sportu i Turystyki oraz filii - Muzeum Kanału „Dętka”.

Oddział MUZEUM SPORTU I TURYSTYKI

Wystawa stała „Szybciej, wyżej, mocniej” obecnie znajduje się w Akademickim Centrum Sportowo-Dydaktycznym Politechniki Łódzkiej „Zatoka Sportu”. Przestrzeń jest wynajmowana przez Muzeum od 18 września 2018 r. Analizie i konsultacji z zespołem poddana zostanie zasadność dalszego działania wystawy stałej w przestrzeniach należących do uczelni. Analiza obejmie koszty związane z funkcjonowaniem oddziału w tym miejscu oraz zainteresowanie ofertą przez odwiedzających.

MUZEUM KANAŁU „DĘTKA”

Filia Muzeum Miasta Łodzi mieszcząca się pod placem Wolności. Aktualnie przestrzeń jest zamknięta ze względu na obostrzenia związane z pandemią. Rozważana jest nowa adaptacja miejsca, przygotowana z zespołem merytorycznym. Przeanalizowania wymaga także sytuacja zapewnienia bezpieczeństwa i odpowiednich warunków pracy sprawującej opiekę nad przestrzenią.

4. DZIAŁALNOŚĆ EDUKACYJNA/UPOWSZECHNIAJĄCA

EDUKACJA to w moim przekonaniu obok wystaw jeden z najważniejszych filarów działalności Muzeum. Wszystkie wystawy stałe oraz wystawy czasowe będą miały zbudowany własny program wydarzeń towarzyszących, w postaci m.in. warsztatów dla dzieci i dorosłych, oprowadzań kuratorskich po wystawie, wykładów oraz spotkań, a także spacerów tematycznych. Pozwoli to na lepsze zapoznanie się z tematem prezentowanym na wystawach, da szansę spotkania z ich twórcami oraz zachęci do wielokrotnego powrotu do muzeum.

Oferta edukacyjna przygotowana zostanie z myślą zarówno o indywidualnych zwiedzających, jak i o grupach. Lekcje muzealne oraz warsztaty dostosowane zostaną do podstawy programowej.

Planowane jest zwiększenie ilości zajęć kierowanych do odbiorców indywidualnych – zarówno dzieci, jak i dorosłych – oraz zapewnienie większej różnorodności w ich przebiegu, a także wprowadzenie zajęć edukacyjnych dla dzieci 1+, które mają zapoczątkować przygodę z instytucją oraz podjąć próbę wychowywania sobie nowej publiczności. Przygotowana zostanie oferta warsztatów rodzinnych, w których zarówno dzieci, jak i rodzice albo dziadkowie mogą uczestniczyć wspólnie w działaniach. Spotkania z kulturą i sztuką mają inspirować do lepszego poznania Łodzi i jej historii.

Muzeum Miasta Łodzi od lat z dużym powodzeniem i zaangażowaniem realizuje programy edukacyjne, które umożliwiają osobom z niepełnosprawnościami naukę świadomego i aktywnego uczestniczenia w kulturze. Należy nadal rozwijać i realizować programy angażujące osoby wykluczone oraz powołać koordynatora dostępności.

Należy zrezygnować z pacynki „Pawia Pafnucego”, który jest animowany przez edukatorów i występuje w roli „przewodnika” po muzeum. Zarówno sama pacynka jak i sposób jej wykorzystania w niedopuszczalny we współczesnej edukacji kulturalnej sposób infantylizują młodych odbiorców.

Modernizacja sali warsztatowej, która już dzięki samemu swojemu wyglądowi i wyposażeniu ma być dla dzieci atrakcyjną przestrzenią. W perspektywie długoterminowej planowane jest zbudowanie wystawy stałej przeznaczonej dla dzieci.

Dodatkowe działania w MMŁ to wprowadzenie dwóch stałych cykli wykładów: pierwszy z nich zbudowany będzie wokół pojęcia MIASTO – odniesie się zarówno do historii, jak i do współczesnych problemów Łodzi, procesów zachodzących w tkance społecznej i w krajobrazie; drugi w centrum postawi LUDZI – łodzianki i łodzian ważnych dla miasta, o których nadal mało wiemy.

Warto wykorzystać zrewaloryzowany ogród przypałacowy i w okresie letnim na tarasie organizować np. wspólnie z Akademią Muzyczną w Łodzi koncerty studentów tejże uczelni.

Siedziba MMŁ to także doskonała lokalizacja do promocji książek o Łodzi. Nawiązanie współpracy z wydawnictwami takimi, jak m.in. Hamal, Kusiński, Księży Młyn, Centrum Inicjatyw na rzecz rozwoju Regio.

Nawiązanie współpracy z Uniwersytetem Łódzkim oraz Politechniką Łódzką w celu promowania najlepszych prac magisterskich i doktorskich, w których poruszane są łódzkie wątki. Z autorami najlepszych prac zorganizowane zostaną spotkania autorskie.

Kolejnym przykładem działalności edukacyjnej i upowszechniającej będzie wydawanie miniprzewodników i folderów do samodzielnego zwiedzania siedziby Muzeum oraz miasta. Przykładowa tematyka folderów: Odkrywaj Pałac Poznańskich – detale oraz wyposażenie pałacu, Szlakiem budynków wybudowanych oraz powstałych dzięki współfinansowaniu przez rodzinę Poznańskich.

Wprowadzenie wraz z Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi wolontariatu dla seniorów. Seniorzy po przejściu kursu zorganizowanego w muzeum będą mogli pełnić funkcję społecznych opiekunów ekspozycji.

Udział w przygotowaniach obchodów 600-lecia Łodzi lub koordynacja działań podejmowanych przez miejskie instytucje kultury.

5. KOLEKCJA

Muzeum Miasta Łodzi może poszczycić się bogatą kolekcją, złożoną z ponad 62 000 muzealiów. Istotnym kryterium, które ma wpływ na przyjęcie obiektu do muzealnych zbiorów, jest jego związek z historią Łodzi oraz ludźmi tworzącymi miasto. W roku 2020 Muzeum zgodnie z informacjami zawartymi w sprawozdaniu pozyskało 12 obiektów – 8 z nich zostało kupionych, a 4 zostały przekazane w formie darowizny. Nowymi nabytkami były m.in. dwa gobeliny autorstwa łódzkiej artystki Marii Zakrzeńskiej. Uważam, że wymienione prace nie powinny trafić do zbiorów Muzeum Miasta Łodzi, które – jak się okazuje – ma swoją kolekcję tkaniny artystycznej, szczególnie biorąc pod uwagę fakt, że Centralne Muzeum Włókiennictwa posiada jeden z najciekawszych zbiorów tkaniny artystycznej w Polsce i w Europie. W moim przekonaniu kolekcje poszczególnych instytucji w danym mieście powinny się uzupełniać, a nie dublować. Niezwykle istotna jest współpraca tych instytucji, przede wszystkim Muzeum Miasta Łodzi oraz Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi w celu wymiany informacji dotyczących rozbudowy ich kolekcji oraz obecnie posiadanych obiektów. Gromadzone przedmioty powinny być przyjmowane zgodnie z określoną strategią rozwoju kolekcji, według sztywno zarysowanych ram, i pasować do profilu instytucji. Dlatego do momentu opracowania ostatecznego programu merytorycznego działalności instytucji oraz stworzenia nowej strategii rozbudowy kolekcji przyjęcia obiektów powinny zostać czasowo wstrzymane.

Uważam, że po wypracowaniu z zespołem nowego programu wystaw oraz zaktualizowaniu strategii rozwoju kolekcji należy także przygotować plan zakupów w perspektywie krótko- i długoterminowej, które dopełnią obecne zbiory oraz zostaną wykorzystane przy najbliższych realizacjach wystaw stałych i czasowych.

W celu pozyskiwania kolejnych obiektów Muzeum będzie także zabiegało o środki zewnętrzne z programu operacyjnego Ministerstwa Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu, priorytet Narodowe kolekcje muzealne.

Kolejnym niezwykle istotnym aspektem w zarządzaniu kolekcjami jest otwartość w udostępnianiu zbiorów, która przyczynia się do nawiązywania nowej współpracy, nie ogranicza dostępności obiektów z kolekcji tylko do gruntu lokalnego oraz przyczynia się do zwiększania rozpoznawalności instytucji.

Pisząc o kolekcji, nie można nie wspomnieć o procesie digitalizacji, którą zapoczątkowała poprzednia dyrekcja. Z całą pewnością trzeba ten proces kontynuować i corocznie próbować pozyskiwać kolejne środki zewnętrzne z programu operacyjnego Ministerstwa Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu, priorytet Kultura cyfrowa. Digitalizacja nie tylko pomaga w uzupełnianiu i porządkowaniu obiektów, ale także umożliwia prezentacje kolekcji w wersji on-line i przygotowywanie wystaw pokazywanych w Internecie.

Konieczna jest też analiza warunków w magazynach muzealnych, sukcesywna ich modernizacja oraz w perspektywie wieloletniej zwiększenie przestrzeni magazynów, których już teraz instytucji brakuje.

6. WSPÓŁPRACA Z INSTYTUCJAMI KULTURY, ORGANIZACJAMI POZARZĄDOWYMI ORAZ UCZELNIAMI

Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi

Ścisła współpraca z instytucją, z którą MMŁ powinno tworzyć spójną i uzupełniającą się ofertę zarówno wystawienniczą, jak i edukacyjną. Jasny podział tematów i wątków podejmowanych przez obie instytucje, które dzięki wypracowaniu synergii z powodzeniem będą mogły przekierowywać do siebie nawzajem ruch turystyczny.

FORMA WSPÓŁPRACY: Wprowadzenie w obu muzeach wolontariatu dla seniorów, który miałby polegać na przygotowaniu podczas szkoleń osób chętnych do tego, aby wspierać instytucje, jako opiekunowie ekspozycji / powołanie Młodzieżowej Rady Muzeum, która będzie wspierała instytucję w tworzeniu oferty dla młodych ludzi oraz pomagała w odpowiednim sposobie komunikacji / wprowadzenie wspólnego biletu.

Centrum Dialogu im. Marka Edelmana

Większy udział MMŁ w Festiwalu Łódź Czterech Kultur.

FORMA WSPÓŁPRACY: współfinansowanie przez Festiwal wspólnie wypracowanych wydarzeń MMŁ, np. wystaw lub koncertów, które będą miały premiery w trakcie trwania FŁ4K.

Muzeum Fabryki

Muzeum Fabryki znajduje się na terenie Manufaktury, czyli w bliskim sąsiedztwie MMŁ. Prezentacja maszyn w MF dopełnia opowieść o Łodzi budowanej przez wielkie rody fabrykanckie, przedstawioną w Muzeum Miasta Łodzi.

FORMA WSPÓŁPRACY: wprowadzenie wspólnego biletu / współorganizacja wydarzeń, np. urodzin Poznańskiego.

Akademia Muzyczna w Łodzi

Akademia Muzyczna znajduje się w pałacu należącym także do rodziny Poznańskich i niejednokrotnie współpracowała z MMŁ, m.in. podczas przygotowywania wystawy w ramach projektu „Panteon Wielkich Łodzian 2.0”. Należy tę współpracę kontynuować przy kolejnych projektach.

FORMA WSPÓŁPRACY: koncerty studentów AM na tarasie w przypałacowym ogrodzie / wspólne wydanie przewodnika po obiektach wybudowanych przez rodzinę Poznańskich / wspólne przygotowanie wystawy czasowej, a później wystawy stałej o Grażynie i Kiejstucie Bacewiczach.

Uniwersytet Łódzki

Współpraca głównie z Katedrą Badań Kulturowych i Katedrą Historii Sztuki.

FORMA WSPÓŁPRACY: pomoc w dostępie do materiałów niezbędnych podczas tworzenia prac licencjackich, magisterskich oraz doktorskich / promocja najlepszych prac magisterskich i doktorskich / wspólne publikacje.

Towarzystwo Opieki nad Starym Cmentarzem

Towarzystwo Opieki nad Starym Cmentarzem nierozdzielnie połączone jest z działalnością Muzeum, które od lat wspiera organizowaną przez Towarzystwo kwestę na Starym Cmentarzu oraz pozostałe wydarzenia organizowane przez TOnSC.

FORMA WSPÓŁPRACY: większe zaangażowanie w promocję kwesty na Starym Cmentarzu, systematyczne posty na FB Muzeum pokazujące działalność Towarzystwa w ciągu całego roku / przybliżenie sylwetek osób, których nagrobki będą poddawane konserwacji – spotkania i wykłady, jako element stałego programu Muzeum / wydanie folderu lub przewodnika po Starym Cmentarzu / większe zaangażowanie Muzeum, – jako przedstawiciela kultury – i zachęcenie pozostałych instytucji do wcielenia się w rolę całorocznych opiekunów konkretnych pomników.

Fundacja Łódzki Szlak Kobiet

Od trzech lat, jako fundacja, ale od ponad 10 lat założycielki Fundacji zabiegają o przywrócenie pamięci oraz docenienie kobiet – superbohaterek z Łodzi, o których historia albo milczy, albo zbyt oszczędnie wspomina. Społeczniczki konsekwentnie walczą o nazywanie imieniem łodzianek kolejnych ulic czy skwerów. Rolą takiej instytucji jak MMŁ jest wsparcie podobnych inicjatyw oraz przede wszystkim uwzględnienie w Panteonie Wielkich Łodzian także łodzianek, które do tej pory nie miały w nim swojego miejsca.

FORMA WSPÓŁPRACY: przygotowanie wspólnie wystaw czasowych, których bohaterkami staną się kobiety / publikacja poświęcona łodziankom / wspieranie w działaniach polegających na przywróceniu pamięci zapomnianym łodziankom poprzez organizację w MMŁ wykładów, spotkań i warsztatów prowadzonych przez Fundację / wspieranie w działaniach i walce o nadanie kolejnym ulicom i skwerom imion łodzianek.

Łódzkie Stowarzyszenie Inicjatyw Miejskich „Topografie”

Podtrzymanie współpracy z Łódzkim Stowarzyszeniem Inicjatyw Miejskich „Topografie”, które tak samo jak MMŁ zajmuje się zarówno przeszłością Łodzi, jak i aktualnymi tematami związanymi z miastem. Połączenie sił i wykorzystanie potencjału pasjonatów, którzy od lat zgłębiają historię naszego miasta, może zaowocować wspólnymi projektami.

FORMA WSPÓŁPRACY: wspólne przygotowanie wystaw czasowych / wydawanie publikacji / wzajemna promocja.

Łódzki Detal i Maria Nowakowska

Jeden z ciekawszych projektów w Łodzi, który przez małe rzeczy, jakimi są detale, pokazuje piękno i bogactwo naszej miejskiej architektury. Widoczne zarówno na bogatych zdobieniach pałaców oraz willi, jak i na kamienicach, które dziennie mijają setki osób. Pałac Poznańskich jest budynkiem, który słynie z takiego bogactwa zarówno, jeśli chodzi o detal architektoniczny, jak i witraże czy rzeźby. Warto zwrócić naszym odwiedzającym uwagę na te zdobienia.

FORMA WSPÓŁPRACY: wydanie przewodnika po detalach znajdujących się zarówno wewnątrz budynku, jak i na zewnątrz / cykl spotkań i warsztatów poświęconych architekturze miasta i fenomenowi detali / współorganizacja z Marią Nowakowską imprezy Detal Fest

Wymienione instytucje to jedynie przykłady podmiotów, z którymi Muzeum Miasta Łodzi planuje współpracować.

7. PROMOCJA

Otwarte, nowoczesne i bliskie ludziom miejsce, w którym chce się spędzać czas, – aby Muzeum Miasta Łodzi zyskało taki wizerunek, potrzebne są zmiany nie tylko w zakresie programu wystawienniczego czy edukacyjnego, ale także na poziomie graficznym, komunikacyjnym czy dostępności.

Praca nad tymi zmianami rozpocznie się od rozmów z: pracownikami Muzeum, przewodnikami, społecznikami oraz naszymi odwiedzającymi, aby zmapować problemy i utrudnienia oraz posłuchać ewentualnych wskazówek, co do sposobu ich rozwiązania. Warto utworzyć grupy focusowe, które nakreślą odpowiednie kierunki rozwoju instytucji. Badanie opinii odbiorców powinno odbywać się regularnie.

Zaktualizowana zostanie strategia promocji MMŁ.

Muzeum musi podtrzymać zainteresowanie wśród wypracowanej już publiczności, ale także zaważać o nowych odbiorców. Warto w tym celu zintensyfikować współpracę z lokalnymi i ogólnopolskimi mediami, która na ten moment jest niewystarczająca i mało widoczna, nawet na gruncie łódzkim. Warto zaprosić do współpracy łódzkich fotografów oraz osoby prowadzące blogi i konta na Facebooku i Instagramie dotyczące Łodzi – jej architektury i historii.

Poprawy wymaga sposób prowadzenia konta na Facebooku oraz Instagramie – w obu przypadkach liczba obserwujących profile nie jest zadowalająca. Należy m.in. zwiększyć regularność pojawiania się postów, wprowadzić dwa różne sposoby prezentowania materiałów dotyczących instytucji – inne dla Facebooka, a inne dla Instagrama – oraz zadbać o wprowadzenie konkretnych cykli prezentujących dane zagadnienia.

Ważne jest także, aby zadbać o przepływ informacji do różnych grup naszych odbiorców oraz dostosować język danego komunikatu.

Strona internetowa jest czytelna i intuicyjna. Wymaga jednak zmian w zakresie treści informacji w poszczególnych zakładkach, utworzenia sklepu internetowego i wprowadzenia możliwości zakupu biletów przez Internet. Należy wymienić także galerię zdjęć oraz dbać o systematyczną aktualizację danych na stronie.

Uatrakcyjnić pod względem graficznym należy wszystkie materiały promocyjne instytucji: foldery, plakaty, ulotki, materiały zamieszczane w social mediach, a także wydawnictwa.

Rozważyć należy także możliwość w okresie letnim – od czerwca do końca sierpnia – otwarcia ogrodu przypałacowego oraz kawiarni na terenie muzeum np. do godz. 21, tak, aby goście odwiedzający Manufakturę mogli także wejść na teren ogrodu.

8. FINANSOWANIE I ORGANIZACJA INSTYTUCJI

Ze względu na utrzymywanie się dotacji podmiotowej na podobnym poziomie bardzo ważne jest, aby zwiększyć przychody własne w instytucji oraz skupić się na racjonalizacji kosztów działalności Muzeum.

Wzrost przychodów można osiągnąć poprzez:

- pozyskiwanie środków zewnętrznych, np. z Ministerstwa Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu, Narodowego Centrum Kultury;
- pozyskiwanie środków od fundacji wspierających działalność kulturalną, m.in. Fundacji Kronenberga, Fundacji Orange, Fundacji PGiNG;
- pozyskiwanie środków od sponsorów – w roku 2020 zgodnie ze sprawozdaniem wpływ środków od sponsorów wyniósł jedynie 3000 zł netto;
- zwiększenie przychodów ze sprzedaży biletów, publikacji, wynajmu przestrzeni – w tym celu warto rozpocząć współpracę z łódzkimi fotografami, którzy mogą polecać nasze przestrzenie do różnego rodzaju sesji zdjęciowych.

Racjonalizacja kosztów:

- wchodzenie w projekty partnerskie, gdzie dzielone są koszty związane z organizacją danych projektów. Zadania można realizować wspólnie z fundacjami i stowarzyszeniami, które pozyskują dofinansowanie w ramach konkursów dla NGO;
- inną możliwością jest próba wpisania się ze swoim projektem w program wydarzeń festiwalu organizowanych w Łodzi, np. Festiwal Łódź Czterech Kultur. Taka polityka działania ma podwójną wartość – po pierwsze pieniądze trafiają do łódzkiej instytucji kultury, po drugie budują program instytucji, dzięki czemu projekt prezentowany np. przez pół roku masz szansę zostać zobaczony przez większą liczbę osób niż podczas jednorazowych festiwalowych wydarzeń;
- oddelegowanie pracowników etatowych w ramach projektów realizowanych dzięki pozyskaniu środków zewnętrznych, w których kosztem kwalifikowalnym są wynagrodzenia;
- coroczne programowanie oferty powinno dążyć do równowagi pomiędzy projektami przynoszącymi znaczne wpływy instytucji oraz przedsięwzięciami niszowymi, ale niezwykle istotnymi z perspektywy misji instytucji.

STRUKTURA ORGANIZACYJNA INSTYTUCJI

Zmianie ulegnie obecna struktura organizacyjna Muzeum, ale ostateczny jej kształt przedstawiony zostanie po szczegółowym zapoznaniu się z zakresami pracy obecnych działów. Nie zmieni się jednak podstawowy podział obszarów zarządzania dyrektora i zastępcy dyrektora.

1. Dyrektor będzie odpowiadał za budowanie wizerunku instytucji, za program merytoryczny, finanse oraz pozyskiwanie środków zewnętrznych.
Podległe działy: Dział Promocji i Marketingu, Dział Historyczny, Dział Zbiorów, Dział Programowy, Dział Edukacji, Główny Księgowy.
Rozważane jest powołanie Działu Projektów – komórki zajmującej się przygotowaniem wniosków i pozyskiwaniem środków zewnętrznych oraz środków od sponsorów, oraz Działu Realizacji Wystaw i Wydawnictw.
2. Zastępca dyrektora ds. administracji i inwestycji
Podległe działy: Dział Administracyjno-Techniczny, Dział Realizacji Inwestycji, samodzielne stanowisko do IT oraz stanowisko ds. BHP.

Wszystkie proponowane w koncepcji zmiany uzależnione będą od sytuacji finansowej MMŁ i nie będą możliwe bez wsparcia organizatora instytucji.

Magda Komuśmenc

